

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201145
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4323201145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, E., o zaplatenie 1.307,38 eura s prísľušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 543,83 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca – Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou doručenu súdu dňa 30.03.2023 žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu 1.307,38 eura spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 21.02.2023 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a z'alovaný'm ako dlžníkom bola dňa 12.10.2010 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal z'alovaný'm schválený úverový rámec vo výške 900,00 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,00 Eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinne viest' obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viest' a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie

výpisu z bankovej knihy nezavahuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 04.02.2023 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.01.2023 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.307,38 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1.307,38 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.01.2023, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.02.2023. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka a v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.02.2023 do zaplatenia.

2. Dňa 09.05.2023 bol súdu doručený návrh na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu, v zmysle ktorého návrhu žiadal žalobca pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, aby na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. s poukazom na ustanovenie § 80 ods. 1 CSP. Okresný súd Levice uznesením č. k. 12Csp/30/2023-70 zo dňa 23.05.2023 vyhovel návrhu, aby do sporu na miesto doterajšieho žalobcu F. H. I., G. vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o. s poukazom na ustanovenie § 80 ods. 2 CSP. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2023.

3. Podaním doručeným súdu dňa 28.06.2023 (č. I. 80-84) na výzvu súdu žalobca uviedol, že žalovaný dňa 04.10.2010 vyplnil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. a zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 12.10.2010. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnoveného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty a žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30 Eur mesačne a žalovaný začal čerpať úverový rámec od 30.10.2012, ako vyplýva z položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V predmetnom podaní žalobca uviedol, že čo sa týka spôsobu, akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, uviedol, že tieto skutočnosti vyplývajú priamo z článku II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalovaný vyplnil informácie týkajúce sa základu dane za minulý rok a rovnako tak bol povinný uviesť IČO. Žalobca tak má za to, že právny predchodca žalobcu riadne splnil podmienky upravené v § 7 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ďalej uviedol, že v súlade s článkom V. bod 37 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.04.2020 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného s tým, že okrem dokumentácie predloženej súdu žalobca z dôvodu, že ide o postúpenú pohľadávku ďalšou dokumentáciou nedisponuje. Žalobca ďalej uviedol, že plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 3.210 Eur a čo sa týka uplatnenej sumy 1.307,38 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty a táto suma pozostáva z istiny 867,45 Eur, poplatkov 18,12 Eur, štandardného úroku 298,90 Eur a sankčného úroku 122,91 Eur. Predmetným podaním žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti zaplatenia istiny vo výške 141,03 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

4. Uznesením č. k. 12Csp/30/2023-101 zo dňa 03.07.2023 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe v zmysle § 167 ods. 2 CSP, ktoré uznesenie bolo doručené žalovanému dňa 23.08.2023. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Podaním doručeným súdu dňa 27.11.2023 (č. l. 116) žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 402,80 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil časť svojho dlhu, a to dňa 29.06.2023 vo výške 100,70 Eur, dňa 20.07.2023 vo výške 100,70 Eur, dňa 21.08.2023 vo výške 100,70 Eur a dňa 27.09.2023 vo výške 100,70 Eur a s poukazom už na predchádzajúce čiastočné späťvzatie žaloby žiadal, aby súd zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 763,55 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.166,35 Eur od 21.02.2023 do 29.06.2023, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.065,65 Eur od 30.06.2023 do 20.07.2023, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 964,95 Eur od 21.07.2023 do 21.08.2023, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 864,25 Eur od 22.08.2023 do 27.09.2023, úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 763,55 Eur od 28.09.2023 do zaplatenia.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý neúčast' ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný uviedol, že predmetný nárok po čiastočnom späťvzati žaloby neuznáva, uviedol, že vznáša námietku premlčania uplatneného nároku s tým, že od podania predmetnej žaloby vykonal jednotlivé úhrady tak, ako uviedol v rámci čiastočného späťvzatia žaloby žalobca, rozhodnutie v predmetnej veci ponechal na rozhodnutie súdu.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 12.10.2010 (č. l. 13) Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu a žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 1,9 % p. m. / 22,80 % p. a.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur a bol povinný ako vyplýva z obsahu zmluvy žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 Eur. Žalovaný predmetný úver čerpal od 30.10.2012. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 28.02.2020 (č. l. 89) upozornil žalovaného, že ak do 13.03.2020 nedôjde k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 89,92 Eur, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Uvedená predžalobná upomienka bola vrátená ako nedoručená žalobcovi dňa 17.03.2020 s tým, že táto na poštovom úrade bola uložená dňa 05.03.2020. Právny predchodca žalobcu dňa 02.04.2020 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom žalobca nepreukázal, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené žalovanému, resp. sa dostalo do jeho dispozičnej sféry.

8. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere, a to v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom tohto súdneho konania je nárok žalobcu z bankovej pohľadávky. Žalobca v predmetnom súdnom konaní aj na výzvu súdu tvrdil, že preukázal platné zosplatenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka. Spôsobilým predmetom postúpenia bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie musí preukázať, že došlo k platnému zosplateniu pohľadávky podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tiež skutočnosť, že banka pred postúpením pohľadávky si splnila svoju povinnosť podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom každý z týchto troch úkonov musí byť preukázateľne doručený dlžníkovi do dispozičnej sféry. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (iným ako banka) už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu Centrálnaj banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, pričom predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Na základe právnej úpravy v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa sleduje nielen sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej Centrálnou bankou, ale aj umožnenie dlžníkovi, ktorý porušil zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou,

s ktorou dojednal finančnú službu. V ust. § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú uvedené podmienky, za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. Tieto podmienky sú vecnými podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu nesmie prísť. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom tak, ako je to upravené v ust. § 39 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom. V tomto prípade mal súd za preukázané, že žalobca nielen takúto listinu nepredložil v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ale pokiaľ by aj takáto listina existovala, bolo by potrebné ju doručiť do dispozičnej sféry dlžníka, čo žalobca opäť nepreukázal.

9. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatennej pohľadávky vyžaduje okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splateného dlhu. Výzvu banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky nie je možné nahradiť inými skoršími úkonmi, ktoré sledujú iný cieľ, než samotné postúpenie bankovej pohľadávky. Keďže banka nevykoná platne písomnú výzvu na sumu, ktorú postúpila na žalobcu, má súd za to, že takéto postúpenie záväzku voči žalovanému je v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ide o neplatný právny úkon postúpenia. Žalobca preto nie je aktívne vecne legitimovaným voči žalovanému. Práve žalobca má dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na tie skutočnosti, ktoré tvrdí, žalobca si dôkaznú povinnosť nespĺnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore. Vzhľadom k tomu, že do dňa postúpenia pohľadávky nedošlo preukázateľne k postupu banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, u žalobcu absentuje aktívna vecná legitimácia. V tomto prípade išlo o postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt. Skúmanie aktívnej vecnej legitimácie alebo pasívnej vecnej legitimácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a súd ju skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, pričom zistenie nedostatku aktívnej vecnej legitimácie má za následok zamietnutie žaloby.

10. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spisová značka 2Cdo/205/2009, zo dňa 29.06.2010). Pre konštatovanie platného postúpenia pohľadávky banky na iný (hoci aj nebankový) subjekt je nevyhnuté splniť určité podmienky; tieto sú v prípade práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere definované v osobitnej úprave v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách následne definuje dve podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), za ktorých možno postúpiť bankovú pohľadávku inej osobe; prvou podmienkou je písomná výzva banky klientovi, aby plnil a druhou je omeškanie dlžníka so splnením čo i len časti postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 dní.

11. Na základe aktuálnej ustálenej judikatúry je celkom zrejmé, že okrem úkonov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka na platné zosplatenie pohľadávky je potrebné realizovať aj osobitnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tento názor je opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod spisovou značkou 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018 a tento názor je vyjadrený aj v dvoch aktuálnych rozhodnutiach a to v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spisová značka 2Cdo/266/2020, zo dňa 31.03.2022 a v uznesení Najvyššieho súdu SR, spisová značka 4Cdo/75/2020, zo dňa 27.10.2022, v ktorom uznesení súd vyslovil názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku, spisová značka 2Cdo/266/2020, zo dňa 31.03.2022 uviedol, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako tri mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR, spisová značka

4Cdo/75/2020, zo dňa 27.10.2022 je zrejmé, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku; touto výzvou nie je a ani nemôže byť výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný; tieto predpoklady samostatnej výzvy podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nespĺňajú. Podmienka pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola. Žalobca existenciu takejto výzvy netvrdil a ani ju spolu s inými dôkazmi v priebehu konania nepredložil. Strana sporu nesie zodpovednosť za výsledok sporu; musí preto zvážiť, ktoré dôkazy predloží, resp. ak ich nepredloží, musí si byť vedomá, vzhľadom na koncentráciu konania, následkov spojených s nepredložením dôkazov.

12. Postúpenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu je v dôsledku uvedeného v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, dôsledkom čoho je skutočnosť, že žalobcovi v tomto súdnom konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia, a preto súd žalobu po čiastočnom späťvzati žaloby zamietol ako nedôvodnú a inými námietkami žalovaného sa v konaní nezaoberal.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzata späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplattenia sumy 543,83 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozsudku.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1, 2 s tým, že žalobca zavinil zastavenie konania v časti uplatneného nároku vo výške 141,03 Eur, žalovaný zavinil zastavenie konania v časti uplatneného nároku v sume 402,80 Eur, v zvyšnej časti uplatneného nároku, t. j. v zamietajúcej časti žaloby bol úspešný žalovaný s tým, že celkový úspech žalobcu v zastavujúcej časti predstavuje 30,82 %, úspech žalovaného v zastavujúcej časti a v časti zamietnutia žaloby predstavuje 69,18 % a tak celkový úspech žalovaného predstavuje 38,36 % (69,18 % - 30,82 %) s tým, že súd nárok žalovanému voči žalobcovi nepriznal, nakoľko žalovanému v súvislosti s konaním preukázateľne žiadne trovy nevznikli a nárok na náhradu trov konania si žalovaný neuplatnil.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolanie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).